

tytułu tej opłaty, i które w istotny sposób podwyższają wysokość tej opłaty w odniesieniu do określonej technologii, w odniesieniu do innej technologii pozostawiając tę opłatę niezmienną.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Strong Segurança SA przeciwko Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

(Sprawa C-95/10) (¹)

(Zamówienia publiczne na usługi — Dyrektywa 2004/18/WE — Artykuł 47 ust. 2 — Bezpośrednia skuteczność — Zastosowanie do usług wymienionych w załączniku II B do dyrektywy)

(2011/C 139/17)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Strong Segurança SA

Strony pozwane: Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supremo Tribunal Administrativo — Wykładnia art. 21, art. 23, art. 35 ust. 4 i art. 47 ust. 2 oraz załącznika II B do dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114) — Możliwości gospodarcze i finansowe oferentów — Prawo podmiotu gospodarczego do powoływania się na możliwości innych podmiotów — Bezpośrednia skuteczność dyrektywy, której transpozycja nastąpiła z opóźnieniem

Sentencja

Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi nie nakłada na państwa członkowskie obowiązku stosowania art. 47 ust. 2 także do zamówień dotyczących usług wymienionych w załączniku II B do tej dyrektywy. Dyrektywa ta jednocześnie nie zakazuje jednak państwom członkowskim lub ewentualnie instytucjom zamawiającym przewidzieć w ustawodawstwie wewnętrznym lub w dokumentacji zamówienia, że przepis ten będzie miał zastosowanie.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 marca 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Symvoulio tis Epikrateias — Grecja) — Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10), Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10) przeciwko Ypourgos Emporikis Naftilias

(Sprawy połączone C-128/10 i C-129/10) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Swoboda świadczenia usług — Kabotaż morski — Rozporządzenie (EWG) nr 3577/92 — Artykuły 1 i 4 — Uprzednie zezwolenie administracyjne dla usług kabotażu — Kontrola warunków bezpieczeństwa statków — Utrzymanie porządku w portach — Obowiązek świadczenia usług publicznych — Brak precyzyjnych i uprzednio znanych kryteriów)

(2011/C 139/18)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulio tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10), Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10)

Strona pozwana: Ypourgos Emporikis Naftilias

Przy udziale: Koinopraxia Epibatikon Ochimatagogon Ploion Kavalas — Thasou (C-128/10)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulio tis Epikrateias — Wykładnia art. 1, 2 i 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczącego stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie państw członkowskich (kabotaż morski) (Dz.U. L 364, s. 7) — Przepisy krajowe ustanawiające obowiązek uprzedniego zezwolenia administracyjnego dla usług kabotażu — System umożliwiający kontrolę wykonalności połączeń z zachowaniem bezpieczeństwa statków i porządku w portach — Brak precyzyjnych i uprzednio znanych kryteriów

Sentencja

Przepisy art. 1 w związku z art. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczącego stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie państw członkowskich (kabotaż morski) należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym, które ustanawiają system uprzednich zezwoleń dla usług kabotażu morskiego przewidując przyjęcie decyzji administracyjnych zobowiązujących do przestrzegania określonych przydziałów czasu ze względów związanych, z jednej strony, z bezpieczeństwem statków i porządkiem w portach, a z drugiej strony, z obowiązkiem świadczenia usług publicznych, pod warunkiem że system taki będzie oparty na obiektywnych, niedyskryminacyjnych i uprzednio znanych kryteriach, w szczególności w wypadku, gdy kilku armatorów zamierza wejść do tego samego portu w tej samej chwili. W odniesieniu do decyzji administracyjnych nakładających obowiązek świadczenia usług publicznych jest ponadto konieczne, aby mogło być

wykazane rzeczywiste zapotrzebowanie na usługi publiczne z powodu nienależytego funkcjonowania regularnych usług transportu w sytuacji wolnej konkurencji. Do sądu krajowego należy ocena, czy w sprawach przed nim zawisłych warunki te są spełnione.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 10 grudnia 2009 r. w sprawie T-390/09 Mariyus Noko Ngele przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 10 listopada 2010 r. przez Mariyusa Noko Ngele

(Sprawa C-525/10 P)

(2011/C 139/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Mariyus Noko Ngele (przedstawiciel: adwokat F. Sabakunzi)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 10 marca 2011 r. Trybunał Sprawiedliwości (ósma izba) stwierdził niedopuszczalność odwołania.

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2010 r. — Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L. przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-540/10)

(2011/C 139/20)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L. (przedstawiciel(-e): C. Nicolau Castellanos, adwokat)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Postanowieniem z dnia 10 marca 2011 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ósma) orzekł, iż jest w sposób oczywisty niewłaściwy do rozpoznania niniejszej skargi.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 4 lutego 2011 r. — Schutzverband der Spirituosen-Industrie e V przeciwko Sonnthurn Vertriebs GmbH

(Sprawa C-51/11)

(2011/C 139/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Schutzverband der Spirituosen-Industrie eV

Strona pozwana: Sonnthurn Vertriebs GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Czy termin „zdrowie” zawarty w definicji pojęcia „oświadczenie zdrowotne” określonego w art. 2 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (¹) zmienionego ostatnio przez rozporządzenie Komisji (UE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. (²) obejmuje również ogólne dobre samopoczucie?

2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie wymienione w pkt 1:

Czy stwierdzenie zamieszczone w przekazie o charakterze komercyjnym w ramach etykietowania lub prezentacji lub w reklamie żywności, która jako taka ma być dostarczana konsumentowi, odnosi się co najmniej także do związanego ze zdrowiem dobrego samopoczucia, czy też jedynie do ogólnego dobrego samopoczucia, jeżeli powołuje się na jedną z funkcji wymienionych w art. 13 ust. 1 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 1924/2006 w sposób opisany w art. 2 ust. 2 pkt 5 tego rozporządzenia?

3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze i jeżeli stwierdzenie w znaczeniu opisanym w pytaniu drugim odnosi się przynajmniej także do związanego ze zdrowiem dobrego samopoczucia:

Czy zaliczenie do zakresu zakazu przewidzianego w art. 4 ust. 3 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1924/2006 stwierdzenia, zgodnie z którym określony napój o zawartości alkoholu większej niż 1,2 % objętości nie obciąża i nie oddziałuje niekorzystnie na organizm i jego funkcje jest, mając na względzie wolność posiadania opinii oraz otrzymywania i przekazywania informacji i idei zgodnie z art. 6 ust. 3 TFUE w zw. z art. 10 EKPC, zgodne z wspólnotową zasadą proporcjonalności?

(¹) Dz.U. L 404, s. 9.

(²) Dz.U. L 37, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 7 lutego 2011 r. — Vodafone España, S.A.

(Sprawa C-55/11)

(2011/C 139/22)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo